

Europaudvalget ikke havde den samme viden om de her ting, som man har i dag. Jeg må også indrømme, at hvis jeg engang skal komme ind på, hvilken sag der har givet anledning til, at jeg har været nødt til at stille flest spørgsmål for at finde ud af, hvordan tingene hænger sammen, så er det her et godt eksempel.

Men til sidst har vi altså fået svarene, og de svar, vi fik fra Miljøudvalget, som kom umiddelbart før europaudvalgsmødet den 8. februar, var nok også udslagsgivende. Sagen er bare, at da man godkendte den oprindelige MON 863, troede man stadig væk på det, som EFSA sagde dengang, nemlig at det antibiotika ikke blev brugt ret meget. Det var først, da vi fandt ud af, hvad EMEA i virkeligheden havde svaret, at vi fik mulighed for at forholde os til sagens substans.

Vi går altså meget gerne ind i et udvalgsarbejde om en beretning, men jeg er i den her sag nok lidt fokuseret på det, som har været sagens kerne.

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:26

Bjarne Laustsen (S):

Nu synes jeg jo, at hr. Per Clausen, i den tid vi var valgt sammen i det gamle Nordjyllands Amt, altid havde et åbent og lyst sind og var fuld af optimisme, og hvis vi måske kunne flytte regeringen lidt, var vi altid enige om, at det var godt. Det er faktisk lykkedes i den sag her, og derfor synes jeg ikke, at hr. Per Clausen skal være så ked af det, for der er jo sådan set opbakning til de principper, der er i Enhedslistens forslag her, og der er også opbakning til mit forslag om, at vi prøver at kigge på det her i forbindelse med en beretning.

Så hvis nu vi lægger al vores energi og arbejdskraft i at prøve at finde ud, om vi kan lave en model, som vi kan blive enige om, så synes jeg faktisk, at både debatten og høringen og alle de andre ting, der er sket i den her sag på det seneste, måske slet ikke er så tossedde endda.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det hr. Per Clausen.

Kl. 19:27

Per Clausen (EL):

Jeg er helt tilfreds med processen. Det har været udmærket, at vi skrev et udkast til betænkning, det har været udmærket, at vi fik en høring, og

det har været udmærket, at vi lavede et beslutningsforslag.

Men jeg vil sige én ting, og det er, at jeg altså har meget svært ved i det, ministeren har sagt, og i det, Venstres og De Konservatives ordfører i dag har sagt, at høre nogen som helst indrømmelser over for det synspunkt, jeg har.

Men jeg er da enig med hr. Bjarne Laustsen i, at der er grund til optimisme, fordi der er et flertal i Folketinget for det synspunkt, der ligger i det her beslutningsforslag, og det flertal må vi jo finde en fornuftig måde at bruge på. Jeg er helt med på, hvis hr. Bjarne Laustsen mener, vi skal gøre det på en for regeringen lidt mere skånsom måde ved at få vedtaget en beretning, hvor vi måske også kan få skrevet nogle flere ting ind, der kan gøre flere mennesker glade. Det er helt i orden med mig.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan se, at der ikke er flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne hermed sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om en obligatorisk standardiseret næringsdeklaration på fødevarer.

Af Bente Dahl (RV), Bjarne Laustsen (S), Jørn Dohrmann (DF), Pia Olsen Dyhr (SF) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 11.04.2008).

Kl. 19:28

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er fødevarerministeren.

Kl. 19:28

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Det fremgår af beslutningsforslaget, at regeringen skal arbejde for, at fødevarer forsynes med en obligatorisk standardiseret næringsdeklaration, hvor indholdet af næringsstoffer angives pr. 100 g eller pr. 100 ml. Det støtter jeg meget gerne, så jeg kan på regeringens vegne give min tilslutning til dette beslutningsforslag.

Mit udgangspunkt har hele tiden været, at der skal arbejdes for, at fødevarer skal forsynes med en obligatorisk næringsdeklaration, hvor indholdet af næringsstoffer netop skal angives pr. 100 g eller pr. 100 ml. Det har jeg jo også oplyst flere gange til Folketinget, nærmere betegnet til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i skriftlige besvarelser på udvalgets spørgsmål.

Jeg har også i min redegørelse under punktet siden sidst i Europaudvalgets møde den 14. marts beskrevet regeringens holdning til netop dette i relation til Kommissionens forslag til forordning om fødevarerinformation til forbrugerne.

Så jeg kan sådan set kun glæde mig over, at der blandt oppositionspartierne er et meget stærkt ønske om at tilslutte sig regeringens forhandlingslinje i EU på det her område, og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:29

Bjarne Laustsen (S):

Inden solen går ned, oplever vi også en minister, der har humor, og det er jo ikke dårligt at gå ind i en politisk sag med humor. Vi oplever det nu nok lidt anderledes, nemlig at regeringen med hensyn til det her forslag godt kunne se, at den var i mindretal, og så var det nok klogt at rette ind. En minister skal da ikke have utak for, at man kan se, hvad vej vinden blæser, og at man så agerer på det.

Men det, der jo er nok så interessant, er, at der ud over det her skal et langt mere sejt træk til, for at vi kan få en fælles obligatorisk mærkning i EU, hvor alle de produkter, der bliver produceret, og de ting, der kommer til os fra tredjelande, er omfattet af den samme mærkning, så der ikke er vildledning. Vi oplever jo også, at f.eks. Forbrugerrådet allerede har anmeldt både Coca-Cola og Kellogg's for vildledning, fordi den der GDA-mærkning, som er blevet så populær fra

en lang række store virksomheders side, er misvisende i forhold til det daglige indtag.

Derfor er det jo vigtigt, at ministeren arbejder på og lytter til flertallet her, der siger, at det altså er 100 g og 100 ml, der skal bruges. Det skal så parres sammen med, om ministeren er i stand til det. Det synes jeg ministeren skal love lidt om i dag. Hvordan bliver der arbejdet i EU for at overbevise resten af kollegaerne om, at vi altså skal have en fælles mærkning, hvor det drejer sig om 100 g og om 100 ml?

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 19:31

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er der jo en del i beslutningsforslagets bemærkninger, der handler om, hvordan man netop fremfører de her synspunkter, og hvor det lige ud siges, at det er fælles EU-regler, vi arbejder efter. Jeg går ud fra, at hr. Bjarne Laustsen som medforslagsstiller til beslutningsforslaget naturligvis også har været inde omkring hele dette spørgsmål.

Jeg kan oplyse hr. Bjarne Laustsen om, at beslutningsforslaget er fremsat den 11. april, og de ting, jeg refererede til, er oplysninger, der er givet på et væsentlig tidligere tidspunkt.

Men jeg synes bare, det er positivt, at man på den måde føler et behov for en selvstændig diskussion af det i Folketingssalen for netop at bakte op om regeringens politik.

Jeg er ikke enig i, at vi skal kalde det et langt, sejt træk at få en obligatorisk ernæringsdeklaration i EU. Det er det, Kommissionens forslag går ud på. Så kan der være nogle detaljer om, hvordan næringsdeklarationen skal se ud, hvad skal en præcisering indeholde m.v. Men det, der er foreslået fra EU's side, er jo netop en obligatorisk mærkningsordning.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Bjarne Laustsen (S):

Vi kan altid strides om, hvem der skal have æren, hvis noget lykkes, og sådan er det jo. Succeser har altid mange fædre, hvorimod der ikke rigtig er nogen, der vil kendes ved fiaskoer. Men bare det kan lykkes, at vi kommer frem til, at forbrugerne i både Danmark og resten af Europa får nogle mærkningsordninger på produkterne – morgenmadsprodukter, sodavand og andre

ting – som er til at forstå for den enkelte forbruger, når man går ud og køber dem. De skal være synlige, og der er en lang række krav, man kan stille til det her. Derfor er det jo vigtigt, at vores minister tilkendegiver over for Folketinget her i dag, at hun virkelig vil gå ned og overbevise sine kollegaer om det.

Vi har en anden sag, hvor flertallet i Folketinget har været for danske særregler i forhold til dyretransporter, og det er nu også positivt i forhold til resten af EU. Så vi kan jo godt gøre noget, hvis vi står sammen om det og løfter i flok.

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fødevareministeren.

Kl. 19:33

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan bekræfte, at det er det, jeg arbejder for. Jeg tilslutter mig fuldt ud Kommissionens intention om, at næringsdeklarationen skal være enkel, og at den skal være forståelig for forbrugeren. Så der er vi også enige.

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 19:33

Bente Dahl (RV):

Jeg vil da gerne allerførst kvittere for ministerens opbakning til forslagsstillernes politik. Jeg vil på forslagsstillernes vegne sige, at vi er glade for den.

Men så er det, som om vi først skal til at starte på arbejdet, for det her skal jo udføres. Det er jo ikke nok, at vi er enige om, at vi skal have den der mærkning. Nu skal den jo også udføres i praksis.

Nu kommer så mit spørgsmål til ministeren. Vi taler om, at forbrugeren tydeligt skal kunne se, hvad de køber; de skal tydeligt kunne sammenligne produkter. Så derfor er det meget vigtigt, at der er en synlighed i mærkningen. Allerede i dag er det jo sådan, at de her 100 g står et lidt hemmeligt sted nede på pakningerne. Men det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren vil arbejde for, at der bliver en øget synlighed i mærkningen, når vi samtidig skal have det pr. 100 g eller pr. 100 ml.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:34

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen jeg synes, det er vigtigt med både synligheden og så sandelig også, som hr. Bjarne Laust-

sen var inde på, at de oplysninger, man får, er forståelige. Det gælder om at finde balancen mellem, hvad der skal oplyses om, hvad der giver mening for forbrugeren, og hvordan vi sikrer, at næringsdeklarationen fremgår på en sådan måde, at den så at sige er anvendelig. Det er de detaljer, vi skal diskutere nærmere.

Men jeg synes, det er positivt, at i Kommissionens udspil er der faktisk netop lagt vægt på synligheden. Der er oven i købet lagt op til en diskussion om, hvor på emballagen næringsdeklarationen skal placeres, og det vender vi tilbage til en nærmere drøftelse om. Jeg synes, vi skal være varsomme med, hvor langt vi skal gå i detaljeringsgraden, men det, der er helt afgørende for mig, er, at vi får lavet en obligatorisk ordning, og at vi får så mange fælles EU-regler på det her område som overhovedet muligt. Det giver mig så også anledning til lige at sige til hr. Bjarne Laustsen, at det også omfatter produkter fra tredjelande, fordi det simpelt hen bliver et krav i forhold til adgangen til EU's marked.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Bente Dahl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:35

Bente Dahl (RV):

Netop angående detaljeringsgraden er jeg helt enig med ministeren i, at vi ikke skal gå i detaljer med lovgivning, men jeg vil meget gerne høre, hvilke tanker ministeren har gjort sig om, hvordan synligheden skal kunne håndhæves. Ministeren siger godt nok, at det er positivt, at man diskuterer det i EU, men jeg har endnu ikke hørt ministeren give et bud på, hvilket udgangspunkt vi har i Danmark som bud på, hvordan vi kan håndhæve og effektuere den synlige, enkle mærkning.

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:36

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen det synes jeg egentlig vi har vores bud på. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får en obligatorisk ordning, som tager udgangspunkt i de 100 g eller 100 ml. For mig er det det vigtigste.

Så håber jeg, vi kan blive enige om, hvad det er, man i øvrigt skal oplyse om. Så kan der være en yderligere udbygning med, hvad man kan oplyse om, hvis man gerne vil, og så skal det være et krav, at det også er læsbart, og at det er synligt. Det gælder jo også om at give god ad-

gang for forbrugeren til at indhente yderligere oplysninger om de ting, der måtte fremgå. Når f.eks. GDA-mærkningen er nævnt i beslutningsforslaget, er det vigtigt, at man ser GDA-mærkningen som et supplement til den ellers obligatoriske mærkning med udgangspunkt i de 100 g eller 100 ml.

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 19:37

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at det ikke er første gang; vi diskuterer ernæringsmærkning og den slags ting, også her i Folketingssalen? Allerede i starten af 2007 diskuterede man ernæringsmærkning, og hvorfor har ministeren så ikke gennemført det her for lang tid siden, hvis der er så stor opbakning til det? Ministeren har nævnt det så mange gange, og hvorfor er det så bare ikke blevet gennemført? Det kan jo godt undre nogle af forslagsstillerne, når ministeren virker så positiv, hvorfor man så ikke bare har ekspederet sagen i ministeriet og sørget for, at der blev fremsat et lovforslag fra ministerens side, så vi var fri for at fremsætte beslutningsforslag.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:38

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Fordi det her jo ikke er et nationalt regelsæt. Som det også fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, drejer det sig om fælles EU-regler. Det vil sige, at det er et forslag, vi behandler i EU, og det er også derfor, jeg refererede til, at beslutningsforslaget er helt i overensstemmelse med den forhandlingslinje, jeg har orienteret Europaudvalget om at regeringen vil indtage i forbindelse med forslaget. Det skal i øvrigt drøftes på et kommende rådsmøde her inden sommerferien, så vi taler altså om nogle fælles EU-regler.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jørn Dohrmann for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:38

Jørn Dohrmann (DF):

Derfor kunne man jo godt have forventet, at ministeren for lang tid siden havde taget rigtig hårdt fat om det her, sådan at vi havde været fri

for at have fremsat det her forslag, og sådan at det faktisk allerede var gennemført. Men jeg kan forstå, at det mest er retorik, og at regeringen måske sådan set kun ønsker at tale om det, men ikke at gennemføre det. Så derfor vil jeg spørge helt konkret: Hvad er det, ministeren nu mener at kunne tilføje ekstra ud over det, der er lagt frem her i forslaget? Altså, jeg mener, at når man siger, man er fortalere, så må man også have nogle konkrete handlingsplaner bagved for, hvordan man griber sagen an, så det bliver gennemført hurtigst muligt, og hvornår regner ministeren med, at det er gennemført?

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:39

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil jo være velkendt for dem, der har læst svarene på spørgsmålene i henholdsvis Fødevareudvalget og de papirer, der er i Europaudvalget, at regeringen jo netop er gået meget længere end det her beslutningsforslag, nemlig med forklaring på, hvad det er for en forhandlingslinje, vi fører i EU på det her område, og hvad det er for nogle ting, som vi synes er vigtige. På den måde har hr. Jørn Dohrmann ret i, at beslutningsforslaget som sådan er overflødigt, fordi det er velkendt, hvad regeringens forhandlingslinje er, og det er jo også derfor, vi simpelt hen stemmer for det, fordi det fuldt ud er i overensstemmelse med den linje, som jeg synes vi skal føre i EU-sammenhæng.

Men når jeg ikke har haft mulighed for at gennemføre de her regler, er det jo, fordi det er en EU-afgørelse og kræver en EU-beslutning, og som bekendt er det Kommissionen, der har initiativretten på området. Der er så kommet et forslag, som vi forholder os til, og som jeg meget tidligt har orienteret Europaudvalget om. Der kommer et rådsmøde før sommerferien, hvor det skal drøftes nærmere. Hvornår det så vil blive sat til beslutning, ved jeg ikke på nuværende tidspunkt, det ligger ikke klart. Men jeg kan også oplyse over for hr. Jørn Dohrmann, at jeg f.eks. har taget en drøftelse med det slovenske formandskab for netop at sætte dem ind i, hvilke synspunkter vi har fra dansk side vedrørende det her forslag.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Nu ligger det jo fjernt for formanden at begrænse medlemmernes talelyst, men hvis jeg

hørte rigtigt, er det fem partier, der har foreslået det her, og jeg hørte, at ministeren også sagde, at hun – og det regner jeg med så også er de to regeringspartier – også er enig. Så tilsyneladende er der meget stor enighed blandt alle i Folketinget om, at forslaget er godt og rigtigt og skal vedtages.

Så er det Venstres ordfører. Værsgo, fru Tina Nedergaard.

Kl. 19:41

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Tak til formanden.

Jeg skal også tale på den konservative ordførers vegne, da han ikke kan være til stede.

Som formanden noterede sig, ser der ud til at være meget bred enighed om dette beslutningsforslag i Folketinget, så jeg har sådan set kun én ting at bebryde forslagsstillerne, og det er, at forslagsstillerne har skuffet mig en anelse ved ikke at invitere mig og hr. Knud Kristensen med som medforslagsstillere, for vi deler helt og fuldt ønsket om, at vi fastholder det kendte ernæringsmærke med henholdsvis 100 g og 100 ml, når man gennemgår de ernæringsstoffer, der er i varen. Vi finder, at det er et gennemskueligt informationsmærke, og vi mener også, at det jo er det, de danske forbrugere har skullet forholde sig til hidtil, og derfor ønsker vi selvfølgelig også at få det udbredt. Jeg mener også, at der er et meget stærkt behov for at fastholde den nuværende ordning, men ser også meget gerne, som regeringen har lagt op til, at det jo netop bliver en obligatorisk ordning i EU.

Jeg vil gerne give et enkelt eksempel på et af de produkter, som falder os i Venstre lidt for brystet, nemlig at man har så vanskeligt ved at kunne gennemskue det, hvis man ikke har den ernæringsdeklaration. Det er bl.a. morgenmadsprodukter, som jo primært henvender sig til børn og i særlig grad de mindre børn, som måske er den gruppe, som vi bør henlede størst opmærksomhed på i det hele taget i det danske samfund, hvad angår overvægtsproblemer, for stort indtag af sukker og deraf følgende livsstilssygdomme og problemer.

Så vi er i det hele taget i Venstre optaget af, at forbrugeren har maksimal og anvendelig information og viden, og derfor støtter vi varmt forslaget.

Jeg vil blot tilføje, at det jo ikke er nok alene at give information til forældrene om, hvad der er i produkterne. Det kræver også, at forældrene tager det ansvar på sig, og at man rent faktisk sæt-

ter sig ind i, hvad ens børn indtager, og samtidig også sikrer, at de får tilstrækkelig med stimuli på anden vis, herunder bevægelse og motion, da det også er meget afgørende for deres trivsel.

Vi finder også, at det er meget fornuftigt, at forslagsstillerne har rettet blikket mod EU, da det for os er afgørende, at der er nogle fælles spilleregler på området.

Venstre, som de andre partier ser ud til at gøre det, støtter forslaget.

Kl. 19:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 19:44

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo det med mærkningen. Vi glæder os over, at regeringen også allerede her midt i forløbet har tilkendegivet, at man vil stemme for. Det er jo positivt, og jeg vil tillade mig at overhøre formandens bemærkning om, at når der er flertal for noget, så behøver man ikke at bruge så lang tid på at debattere det, men jeg skal nok forsøge at begrænse mig.

Vi har diskuteret det her i Fødevarerudvalget. Senest i går havde vi også et samråd, og der kan tages rigtig mange forskellige vinkler på det her, men i fødevarereproduktionen i dagens Danmark finder kæmpestore firmaer på – måske også i salgsøjemed – at mærke varerne. Vi har haft anprisninger af fødevarer og den slags ting, vi har haft funktionelle fødevarer, en lang, lang række forskellige begreber, som den almindelige forbruger måske sådan ikke lige forstår med det første, når han eller hun er ude at handle. Derfor er det jo vigtigt, at vi har en meget enkel information til forbrugerne, når de går ud og handler. Hvad er det for nogen produkter, hvad indeholder de, hvordan er ernæringen, hvor meget sukker er der i og den slags ting?

Det, der er problemet her, er, når man f.eks. – jeg vil ikke reklamere for nogen produkter – køber nogle morgenmadsprodukter, og så står der, at det daglige indtag f.eks. er 30 g. Det er jo nok lige lidt nok til en smedesvend eller en ung mand, der er i gang med at skulle blive stor, og derfor passer det jo overhovedet ikke. Derfor skal vi altså have nogle portionsstørrelser, der passer lidt mere til voksne mennesker. Jeg kan godt se for mig her, at vi også kan have en diskussion om, at der så skal være en bestemt størrelse til børn og til kvinder og til mænd osv.,

men jeg tror, at der er en bred opfattelse af, at vi skal arbejde på, at det hedder 100 g og 100 ml

Sådan er det også med hensyn til cola. Der angiver man bare, at hvis man drikker en del af dem, så får man så og så meget af de bestemte ting, og sådan er det nok ikke. Hvis man køber en 2-liters-cola, så er det nok for at drikke det hele, og så har man altså fået meget mere. Og det er bestemt vildledende.

Derfor er jeg også glad for, at Forbrugerrådet har anmeldt de her to firmaer til Fødevarerstyrelsen i Ringsted, for så får vi nok en melding på, om det her er vildledning. Det er jo sådan, det bliver opfattet hos forbrugerne. I den her sag stiller vi os også bag forbrugerne, således at vi får en mærkning, sådan at man præcis kan se, hvad det er, man får, når man køber den vare, og så giver vi jo forbrugerne en valgmulighed på et oplyst grundlag, og det er det, der skal arbejdes på.

Jeg er glad for ministerens bemærkninger om, at man vil lægge sig i selen for, at de initiativer, vi tager her i Danmark, også bliver til EU politik, og at vi både med hensyn til de varer, der kommer udefra, og i den fødevarerproduktion, der foregår i EU, har den samme ernæringsmærkning, og at det med hensyn til det daglige indtag bliver, som vi gerne vil have det her i Danmark. Det er jeg meget tilfreds med.

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og vi går videre i ordførerrækken, og så er det ordføreren for Dansk Folkeparti. Det er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 19:47

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Det ender jo med, at hele Folketinget er glad og tilfreds, når vi er færdige med den her behandling, for det ender jo nok med, at der ikke er nogen, der er imod det her forslag. Vi er i hvert fald glade for, at vi er medforlagsstillere på det her forslag, vi synes, at der for mange gange har været tale om frivillige aftaler, som alligevel ikke er blevet overholdt – også i industrien. Så derfor er vi nødt til ligesom at sige, at hvis vi kan påvirke både den danske regering – og det har vi kunnet, den har allerede lagt sig fladt ned og har sagt, at nu er den også med – og EU, altså hvis EU også ligesom kan påvirkes på det her område, så har vi jo opnået rigtig meget i dag. Og det skal vi jo i hvert fald være glade for.

Jeg må nok sige til hr. Bjarne Laustsen, at det med ikke at ville reklamere for nogen lykkedes

ikke rigtig for ham her fra talerstolen, men skidt nu med det – det var lige en lille sidebemærkning.

Jeg vil sige, at det er fuldstændig rigtigt, som andre også har sagt, at der jo er forskel på, om vi retter vores information til børn eller til kvinder eller til mænd. Derfor er det vigtigt, at vi ligesom har et fælles udgangspunkt og f.eks. bruger 100 g eller 100 ml som en standard ved udregning, så folk hurtigt får et overblik over, hvad det er for nogle varer de køber, og hvordan de eventuelt vil påvirke dem.

Det er også fuldstændig rigtigt, som det er sagt før, at når nogle virksomheder bevidst, vil jeg påstå, forsøger at vildlede folk, er vi nødt til ligesom at se, om vi ikke kan rette op på den skandale. Og der nytter frivillige aftaler ikke noget, som jeg ser det. Man er nødt til at give de rigtige oplysninger, og de skal være gennemskuelige.

Derfor må vi sige: Vi er godt tilfredse med, at det ser ud til at være et enigt Folketing, der vil gå videre med den her sag og sørge for, at det her bliver gennemført. Så vi ser frem til udvalgsarbejdet og ser frem til, hvordan ministeren i praksis vil få det her gennemført hurtigst muligt.

Kl. 19:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så vil den ene af forslagsstillerne stille spørgsmål til den anden forslagsstiller. Det er hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 19:49

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at når hr. Jørn Dohrmann læser referatet af Folketingets forhandlinger, som en gang imellem kan være nyttig læsning, vil han kunne læse, at den socialdemokratiske ordfører ikke har nævnt nogle firmaer ved navn, men har nævnt en bestemt varegruppe, nemlig cola, og der er jo mange forskellige firmaer, der producerer det produkt. Så det håber jeg at hr. Jørn Dohrmann har taget til efterretning.

Så kunne man måske også bruge det til at drille lidt med, for jeg ved jo, at ordføreren ikke er særlig meget for EU. Men her er der jo netop en mulighed for, at vi kan bruge EU-systemet til at få en fælles mærkning, som kan løfte det, som vi her i Danmark alle sammen er enige om. Så der er jo altså også noget godt ved EU – er vi ikke enige om det?

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Jørn Dohrmann (DF):

Det betragter jeg slet ikke som et drillespørgsmål, for hr. Bjarne Laustsen ved udmærket godt, at Dansk Folkeparti bl.a. på miljøområdet siger, at vi er nødt til at skulle løfte bredere end kun lige ved at løfte Danmark. Så man kan finde andre eksempler på, at Dansk Folkeparti siger: Her er vi nødt til at løfte i flok for at give borgerne, give forbrugerne den bedste oplysning, den bedste oplevelse og den mest sikre – man kan sige – verden at leve i. Vi ser det jo også på det her område: Kan EU være en medspiller, så er der da ingen grund til, at vi gør EU til en medspiller.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger.

Så går vi videre til den næste ordfører, og det er SF's ordfører, hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 19:50

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tusind tak. Jeg skal på vegne af vores forbrugsordfører, fru Pia Olsen Dyhr, sige følgende:

SF støtter forslaget med begejstring. Vi er oven i købet meget glade for, at regeringen bager det op, og vi synes ikke, vi skal hænge os i den bagatel, at de jo nærmest også er tvunget til det.

Kort sagt handler det her jo om, at vi oplever et stigende pres på vores næringsdeklaration, der tager udgangspunkt i 100 g eller 100 ml, og derfor har det været centralt for os at sikre det udgangspunkt. Derfor er det også godt, at regeringen nu vil arbejde for, at det bliver obligatorisk.

Mærkningen bliver presset af de forskellige frivillige mærkninger, og her tænker vi jo især på GDA-mærkningen. Og hvorfor udmærker GDA-mærket sig? »Udmærker sig« er måske også for stærkt sagt i den her sammenhæng, men der er i hvert fald indbygget tre grundlæggende problemer, nemlig sukkerindhold, portionsstørrelser og så, at man skal være kvinde.

Når vi kigger på sukkerindholdet og tager GDA-mærkningen som udgangspunkt, vil vi se, at vi hver især er i den situation, at der er tale om 90 g sukker dagligt. De nordiske anbefalinger er jo ellers 45 g for børn, 55 g for kvinder og 70 g for mænd. Den enkelte forbruger bliver derfor villedt, hvis man tror, at man kan regne med GDA-mærket.

Når vi kigger nærmere på portionsstørrelserne, ser vi, at de varierer alt efter produkt. Enkelte morgenmadsprodukter tager udgangspunkt i 30-g-portioner, hvilket jo er klart mindre end det, hver enkelt forbruger forbinder med det, der betegnes som en portion, og det forvirrer jo bestemt mere, end det vejleder.

Sidst, men ikke mindst, tager GDA udgangspunkt i, at vi alle er aktive, motionerende kvinder, åbenbart. Og når vi ser, at GDA f.eks. bruges på Coco Pops, vil vi nok synes, at det jo nok vil give mere mening at tage udgangspunkt i et barns end i en kvindes behov.

GDA-mærket er mildest talt ikke vejledende for forbrugeren, snarere forvirrende, og i skrap tale ville vi jo nok have sagt decideret vildledende. Det er derfor SF meget magtpåliggende at sikre, at forbrugerne får den bedst mulige vejledning, og derfor er vi glade for den obligatoriske 100-g- og 100-ml-næringsdeklaration, men det er langt fra nok.

Vi i SF ville gerne have, at ministeren også tager kampen op mod GDA-mærket, for at sikre brugerne. Så for SF er det centralt med en ordentlig information til forbrugerne, og derfor støtter vi naturligvis det her forslag.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF. Så hopper vi ned til Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 19:54

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg beklager, at jeg havde overset, at den konservative ordfører ikke deltog i den almindelige jubel over det her fantastiske beslutningsforslag, som både de, der har skrevet det, og de, der ikke har skrevet det, åbenbart har udtænkt i fællesskab. Det er jo dejligt.

Jeg vil sige et par ting til det her spørgsmål om de her mærker. Det er for det første, at selv om det så lykkes nu at fastholde den danske regering på det synspunkt, at det er pr. 100 g og 100 ml og ikke noget andet, der skal være indholdet i det mærke, man skal slås for ned i Europa, så er kendsgerningen jo, at når GDA-mærket har en vis mulighed for at slå igennem, er det, fordi GDA-mærket foregiver at være det, som vi i grunden har brug for, nemlig et enkelt mærke, som sender et signal om, hvorvidt et produkt er mere eller mindre sundt.

Det var jo sådan et mærke, som regeringen her i Danmark havde udtænkt, som regeringen arbejdede på, og som regeringen forsøgte at lave

frivillige aftaler med danske virksomheder og den danske detailhandel om – totalt uden held, må man selvfølgelig sige, og som derfor ikke blev obligatorisk, også fordi der var et flertal i Folketinget, der ikke ville understøtte det. Men sådan et mærke mangler vi jo i grunden, og så kan det jo være, at der kommer det der nøglemærke, som de har i Sverige, og så kan det være, at det kan løfte en del af opgaverne.

Men pointen er altså, at GDA-mærket lige præcis går ind der, fordi det forsøger at beskrive, at det giver en nem og en enkel forklaring på lidt udviklede problemstillinger, og det er lige præcis derfor, det er farligt, når det direkte fejlinformerer folk ved at benytte ting, som er lidt uafklarede, nemlig portion og dagsforbrug, for hvad er en portion, og hvad er et dagsforbrug?

Uden at trampe for meget rundt i det, skal jeg i hvert fald sige, at jeg selv troede, jeg havde købt nogle chips her for nylig, som var ekstremt slankende, fordi de kun indeholdt en fjerdedel af det fedt, som dem i de andre poser indeholdt. Så gik det bare op for mig, at det var, fordi jeg havde taget udgangspunkt i, at det var en portion, og den portion var altså meget mindre end den portion, jeg havde tænkt mig at spise. Men sådan er der jo så meget. Så det er bare det omkring GDA.

Hvis vi nu skal diskutere, hvem der har æren osv., er jeg i hvert fald lidt overrasket over, at fru Bente Dahl, som jeg troede havde spillet en stor og vigtig rolle i at få lavet det her beslutningsforslag, er sådan en konfliktskabende person, der bevidst har undgået at forsøge at lave en aftale med V og K. Det giver et helt nyt perspektiv for min opfattelse af Det Radikale Venstres arbejde, så måske skulle jeg ønske fru Bente Dahl velkommen i klubben.

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Bente Dahl.

Kl. 19:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bente Dahl (RV):

Tak, fordi jeg må være med i klubben.

Tak for kommentarerne, og tak for opbakning. Og jeg er lidt ked af, at V og K også gerne ville have været med som forslagsstillere, eller det er jeg selvfølgelig ikke ked af at de ville, men jeg er ked af, at jeg ikke fik spurgt dem, og det lover jeg at råde bod på næste gang.

Det er jo herligt med sådan en opbakning til et beslutningsforslag, som jeg er helt sikker på at der er rigtig mange forbrugere, der vil blive rigtig, rigtig glade for at vi får gennemført, for med det får vi altså et redskab, som kan tage fat på problemet med ernæringsmærkningen på fødevarer, sådan som det har formet sig i det sidste års tid, i øvrigt i hele Europa.

Det er virkelig en historisk dag i dag. Først fik jeg som radikalt medlem samlet flertal til fremsættelsen, og dernæst er regeringen positiv over for beslutningsforslaget. Det er virkelig en god dag. Men som sagt: Det er også et forslag, der får stor betydning for mange menneskers daglige liv og valg af produkter.

Det er et forslag, der har en meget praktisk baggrund. Fødevarerindustriens frivillige mærkningsordning er den praktiske, akutte baggrund for, at vi er nødt til at gøre noget nu, at vi er nødt til at tage problematikken op.

Det kommer til at betyde en hel del for almindelige menneskers daglige indtag af f.eks. sukker og fedt, og derfor er det et af våbnene i kampen mod den fedmeepidemi, som vi er mange der snakker rigtig meget om, og som vi i Det Radikale Venstre mener at man skal bruge spredehagl for at bekæmpe – og med spredehagl mener jeg, at vi skal bruge alle de midler og redskaber, som vi kan komme i tanker om. Det her er et af dem.

Fødevarerindustrien har lanceret en mærkning, der forholder sig til portioner. Industrien anbefaler det daglige indtag af forskellige næringsstoffer tydeligt mærket i små søjler, og deres anbefaling går ud på, hvad der er i en portion. Argumentet er så, at forbrugeren så er fri for at tænke på, om han/hun får nok af et bestemt næringsstof; man skal bare tage den anbefalede portion.

Det er altså bare sådan, at den portion, der står på pakningerne, der typisk er 30 g, ikke er det, de fleste hælder op i en skål. Der er nogle af de andre portioner, der er på 250 ml, også selv om den pågældende flaske indeholder dobbelt så meget eller mere end det, men så er forventningen altså, at forbrugeren drikker det halve af flasken, det, der svarer til et glas, en portion. Og jeg fik dog forleden dag i en flyver en læskedrik på 20 ml, sådan i en morgenmadsanretning, og den havde en portionsangivelse på, men den var på 100 ml. Så portioner er altså mange slags.

Jeg gik på gaden i Aabenraa her lige før påske for at se, hvad portioner er for forskellige mennesker. Jeg havde et af de meget anvendte mor-

genmadsprodukter med, og jeg bad så forbigående om at hælde noget op i en skål, jeg havde med, og jeg vejede den bagefter. Det var ikke en eneste, der hældte en position op, der vejede 30 g. Der var nogle ganske få, der havde 34 g, men gennemsnittet af hele eftermiddagens portionsanretninger var på 68,2 g.

Så jeg vil påstå, at den form for vejledning er vildledning. Det er der ingen der kan være tjent med, forbrugerne kan slet ikke, og industrien mister troværdigheden på længere sigt ved at indføre den slags. Det giver indtryk af, at der er mindre af f.eks. sukkerstoffer i en vare, end der er.

Endelig er den form for mærkning en bombe under det mærkningssystem, som vi har haft i mange år. Forbrugerne mister tillid til systemet, når det bliver uoverskueligt i mærkningen; når de ikke kan sammenligne tilsvarende produkter; når de ikke kan bruge den vante observation af en mærkning vedrørende næringsstofferne, der plejer at være på fødevarer.

Vi har ikke tidligere haft behov for at lovgive på området, for det fungerede udmærket. Mærkningen har altid været i forhold til 100 g eller 100 ml, og det er da også det, B 120 går ud på, nemlig at ordningen bliver således, at forbrugerne kan sammenligne produkterne.

En ting, jeg er nødt til at nævne her, selv om beslutningsforslaget som sådan ikke beskæftiger sig med det, men det hører alligevel med til problemkomplekset, er, at fødevarerindustriens anbefalede indtag heller ikke følger de anbefalinger, vi har haft hidtil. Industriens anbefalinger forholder sig til en sund normal kvinde som reference, hvor vi har været vant til at forholde os til anderledes eksakte størrelser.

Når det så er sagt, vil jeg lægge mærke til og følge op på regeringens videre håndtering af implementeringen af mærkningen, der relaterer sig til 100 g, 100 ml.

Vi ser frem til, at forslaget bliver udmøntet i praksis, udmøntet i politisk handling. Endnu en gang tak for opbakningen.

Kl. 20:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om sund og økologisk mad.

Af Per Clausen (EL) og Line Barfod (EL).
(Fremstilling 08.04.2008).

Kl. 20:02

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nu var det meningen, at forhandlingen skulle være åbnet – jeg kan forstå, at sagen er flyttet over til fødevarerministeren. Jeg giver ordet til fødevarerministeren.

Kl. 20:03

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Tak hr. formand. Enhedslisten har for tredje gang fremsat forslag om gratis sund og økologisk mad i daginstitutioner og skoler. Denne gang omfatter forslaget også en omlægning af maden til sund og økologisk mad på offentlige arbejdspladser. Regeringen er fortsat enig med forslagsstillerne i, at sund mad i daginstitutioner og skoler og på arbejdspladser kan bidrage til at fremme sunde kostvaner i den danske befolkning, men regeringen vil endnu en gang afvise Enhedslistens forslag om en sund og økologisk mad, og jeg skal uddybe hvorfor.

Som det bliver fremhævet i beslutningsforslaget, står vi i Danmark i en situation, hvor overvægt, fedme og livsstilssygdomme er et stigende problem. Mange spiser for meget og for usundt og bevæger sig for lidt. De ekstra kilo, som det medfører, er et problem, der bl.a. giver sig udslag i en række livsstilssygdomme. Selv om livsstilssygdomme primært rammer den voksne del af befolkningen, er der i disse år øget fokus på, at den usunde levestil i barndommen øger risikoen for at udvikle livsstilssygdomme som voksen. Det er derfor vigtigt, at vi sætter tidligt ind og gør det nemt i hverdagen at træffe det sunde valg.

På baggrund heraf er regeringen enig med Enhedslisten i, at sund mad er vigtig både i daginstitutioner og skoler og på arbejdspladser. Regeringen har derfor med finansloven for 2008